

מבין משאבים-2261, י' סיון תשפ"א-21 מאי 2021

תמונה ממפגש בן טווס לפסל הטווס של נדב אבריאלי, שנצבע לאחרונה על-ידי גרציאלה וקטי.
פסל הטווס נמצא ליד ביתה של טובה'לה

דאיה וואקן ז"ל

ד' אה תרצ"א - ו' אייר תשפ"א

17.7.1931–18.4.2021

יה' לזרה ברק

מה הצלון:

חט שבוצע מאי 2021 משאבי שדה

תודה/אלי אלישע

ענף הרכב/אולו טלמור

משאבי אנוש/אייילת ויצמן

מכתב ממנהל ענפי שירותי אחזקה/ניר שנה

לכבוד יום ירושלים/טובה אבריא

מהנצעה בישובנו / נאה פרסי

הצלון הבא יצא לזיכרו של חברנו נח סגל ז"ל

שפט השבוע

בית משאבי שדה

אבל ומשתתף בצער נעמי סגל והמשפחה

עם פטירתו של חברנו היקר

נח סגל ז"ל

חג שבועות מאי 2021 מאפי' שדה

סיכום החוליה

החג השנה עמד בהרבה סימני שאלה וסימן קריאה אחד – חוגגים ומציינים למרות המצב הבטחוני. כנאמר "ושמחת בחגך".

כמיטב המסורת התכנסנו להפנינג רטוב ביום שבת, טרום החג. מתנפחים, שייקים, עגלת מזון ואפילו מתחם כדורעף פעיל. מוזיקה ואווירה טובה ליוותה את האירוע והמון ילדים בבגדי ים. אנחנו רוצים לציין לטובה את המפעיל אורי, שנותן שירות מקצועי ואדיב לכל גחמה ותמיד כיף לעבוד איתו. בשכוח ההפנינג, עת התפזרו הילדים למנוחת הצהריים, הותירו את המתנפחים הרטובים עומדים לצעירים. חוויה בלתי נשכחת לראות את כולם הופכים רגע לילדים, מתגלשים ללא עכבות, צוחקים ונהנים.

תודה גדולה לבועז ולצוות הנוי שמשקה כל שנה את הדשאים ומכין אותם לאירוע. את ארוחת החג, בשל אילוצי קורונה (מי זוכר), ערכנו בחוץ. נפרסו שולחנות, כסאות ועמדות חלוקה וסועדים לרוב מילאו את המדשאה שמול מגרש החנייה. על המנות והשירות ניצחה סימונה וענף המזון. מיד לאחר מכן התכנסנו ברחבת המועדון להרקדה סוחפת בהפעלתה של דינה. עוגות ובירות חולקו לכל דורש ופינות יצירה נערכו לילדים. הרחבה המתה אדם.

"מלאו אסמינו בר ויקבינו יין" – אמנם לא ממש בתוך האסם אלא ליד, ובמקום יין - בר קוקטיילים עדכני, אבל חגיגה בהחלט הייתה שם. כל הכבוד למשקיעים בארגון ולאנשי הלילה שרקדו עד כאב בטברנה מושקעת במיוחד.

לצער כולנו, באותו לילה, נתבשרנו על לכתו של נח סגל מאתנו ובשל כך הוחלט לדחות את טקס הבאת הביכורים שתוכנן ליום החג. הטקס יידחה לשבת זו ה-22.5 בדשא שליד חדר האוכל.

לסיכום

חג גדוש, לבן וטעים. השתתפות האוכלוסייה על כל גווניה הייתה מלאה ומשמעותית. ראוי לציון עזרת הנעורים בארגון ובלוגיסטיקה. יישר כוחכם הרב.

תודה לכל מי שנרתם ועשה חזרות לקראת הטקס בריקוד ובשירה. עוד נדע ימים יפים מאלו וביכורינו יעלו.

מבחינת החוליה - המתכונת וסוג ההפעלות היו מוצלחים לכלל האוכלוסייה. כמובן שעלו מסקנות ונקודות לשימור/ שיפור – אותן ניישם לשנה הבאה. החוליה השנה הייתה מצומצמת וזה ניכר. נשמח לאנשים נוספים שיתנדבו לחוליה הזו ובכלל.

מילה אחרונה - כל הכבוד לרונית, שלא עוצרת לרגע. ידה בכל. והלב עוד יותר.

ועד החג הבא- שקט. קצת. מגיע לנו. וקיץ נעים!

תודה

לשילה, אתה שעמלת במשך שנים רבות ונתת לנו את השקט והביטחון שאם מתקלקל משהו בבית יש על מי לסמוך, מספיק להשאיר הודעה ב-5332 ואפילו לא צריך להזכיר לך, כי זה בטוח יטופל ואפילו לא נרגיש, כי עשית עבורך נאמנה בשקט ובצניעות.

כולנו תקווה שאת תודעת השירות העברת למחליפך ניר שנהב, נאחל לו בהצלחה ושיוכל להיכנס ולצעוד בנעליך הגדולות.

אתה ומאיר עבדתם שנים רבות ביחד והייתם זוג מנצח, השלמתם זה את זה, וגם לו נגיד תודה ונקווה שישאר איתנו עוד הרבה שנים.

בשמי ובשם משאבי שדה

אלי אלישע

אכתה מאנהל ענפי שירותי אחזקה

קהילת משאבי שדה שלום
התחלתי את תפקידי במשאבי שדה לפני כשבועיים, ונמצא בשלב חפיפה מול בעלי התפקידים בקיבוץ. (בהזדמנות זו רוצה להגיד תודה לשילה עובדיה על חפיפה מקצועית).
במסגרת תפקידי אני פועל בנושאים הבאים:

פיתוח ותפעול מערך השירותים והתשתיות, בניית מערך שרות ובקרה לטובת הנגשת השירותים לכלל הקהילה (חברים, תושבים ועסקים). גיבוש והטמעת תהליכים בתחום הצריכה והשרות, שיפור נראות פני הקיבוץ, תחזוקה, תקציבים, תוכניות עבודה והשקעות, מיפוי תשתיות.

התחומים אשר תחת אחריותי הינם: בניין, חשמל, אחזקה, נגריה, נוי, תקשורת ותשתיות. ובנימה אישית, אני רואה כחלק בלתי נפרד מתפקידי לתת מענה בכל פניה.

אשמח לעמוד לרשותכם בכל שאלה

ניר שנהב

צנף הרכב

בסוף השנה הכנסנו שני רכבים היברידיים, כי היה קשה למצוא רכבי קיה עם קלומטראג' נמוך (הפסיקו ליצר את הדגם שברשותנו לפני שנתיים). רכב קיה הוא אחד הרכבים הטובים שיש מהקטגוריה, רכב בטיחותי מאוד ופשוט סוס עבודה. כשהציעו לנו לעבור לרכב היברידי, היססנו קצת, כי זאת ליגה אחרת. בסוף החלטנו לקנות אחד ולבדוק איך הנהגים יסתדרו איתו. הוא נכנס לצי הרכב רק אחרי ש"דגרנו" עליו במשך שבועיים, כדי ללמוד איך יוצאים מתקלות וכו.... והפצנו בוואטסאפ לכול הנהגים פתקי הסבר. בהתחלה היו נהגים שהסתדרו ואחרים ששאלו שאלות כמו: "למה לא שומעים את המנוע?". והיה אחד שלא סגר את המנוע בסוף הנסיעה! בסוף הרכב הזה הפך למועדף על כולם!

בסוף השנה רכשנו עוד אחד. נכון - הם יותר יקרים, אבל חסכנים. השבוע רכשנו עוד רכב היברידי (מחברת קיה הפעם). הוא יכנס אחרי שיקבל את כל המעטפת, כפתור, דלקן וכו.... בעניין התנהגות הנהגים המצב נשאר כמו קודם, ולפיכך החלטנו לנקות גם בתוך הרכבים. לנהגים שמגיעים לקחת את הרכב בדקה ה-90 ולכאלו שבאים אחרי שהרכב השתחרר (לאחר חצי שעה) אני אומר תגיעו 5 דקות לפני כן, שיהיה לכם זמן לסדר תקלות. תודה.

דבר חשוב הוא לנהוג לפי החוק, כי יש כמה שלא שומרים עליו, ונוסעים הרבה יותר מהר! לחסוך בזמן זה טוב, אבל לא על חשבון החיים!! סעו בזהירות!! חג שבועות שמח! לולו ט.

לנדב בן שבת (מדריך הנצורים)
מתתפיס באבאק על פטירתו על אביק
אבריא-קלוד שמיט (בן שבת) ז"ל
בית מאמי עדה.

לכבוד יום ירושלים

לקראת יום ירושלים הקדשנו את החוג לספרות ליום זה. שמענו מהירושלמים הוותיקים, החיים בינינו, חוויות ילדות מתקופת מלחמת העצמאות (הם היו בני 13-15). המשכנו בביתה של עדי בבאי, הצעירה שביניהם (על בייגלה ירושלמי). חלק מהסיפורים מופיעים פה.

מספרת אסתר פלג: במלחמת העצמאות נותר הר הצופים מנותק מהעיר רבתי. מכיוון שהדרך אליו התנהלה בשיירות בלבד, דרך השכונה הערבית שיח ג'ראח. באפריל 1948 הותקפה השיירה של עובדי בית החולים הדסה. 78 מנוסעי השיירה נהרגו: עובדי רפואה, עובדי האוניברסיטה העברית, אנשי הגנה, חולים ועוד... אבא שלי היה האופה של היושבים בהר, אחותי הגדולה היתה אקונומית ואילו אחי הגדול היה שומר. למזלנו הם לא היו באותה שיירה. גרנו בשכונת בית וגן ומסביבנו ערבים לרוב. יצרנו בינינו קהילה של ערבות הדדית. תפקידנו (אני וחברותיי הצעירות) היה לערוך תצפיות ולקשר בין התושבים.

מספרת שולה ברוך: אני גרתי ליד השכונה שיח ג'ראח. עד מלחמת השחרור היו יחסים נהדרים עם הערבים. שטח ההר באזור שלנו היה מלא בעצי זיתים ופרחי בר בשפע. במלחמת השחרור אבא שלי שרת במשטרה. ידע טוב ערבית ושימש כתחקירן. כשלא היה דלק כרתו את עצי הזית לבערה. אני התגוננתי בקללה ירושלמית ידועה "ארור מקלל נפשי", על ידי משיכת השערות, וזאת היתה תרומתי למלחמה.

מספרת מרגלית סקרן: אני גרתי בעיר העתיקה בחצר בית הכנסת "החורבה". בתחילת מלחמת העצמאות חיו ברובע היהודי בעיר העתיקה 2500 יהודים. במשך שישה חודשים היינו במצור. אבא שלי עבד בבית החולים "ביקור חולים" שהיה ברובע הערבי. אני הייתי חברה במועדון "המגן הצעיר למדינה". השביעו אותנו על ספר תנ"ך. נשבענו לעשות הכל למען המדינה. למדנו לפרק אקדח ומלאנו שקי חול, כדי ליצור קירות הגנה. רציתי לעזור יותר, בקשתי וקיבלתי משימה להביא מחסנית לנשק. בעודי עולה במדרגות, נפל לידי רימון ואני חטפתי רסיסים בכל הגוף. עד היום חלקם עדיין בגופי. אישפזו אותי בבית החולים "משגב לדך", שהיה ברובע היהודי בעיר העתיקה. הרופאים היו נהדרים, טיפלו בי ואף יצאו לשמור כנגד פורעים ערבים. כשהוחלט על כניעה של העיר העתיקה, הגברים, בהם גם אחי בן ה-17, נשבו ע"י הירדנים.

מספר משולם סקרן: הייתי בן 14 כשפרצה מלחמת השחרור. גרתי בשכונת אחווה צמוד לגאולה. בתקופה זו היו הפגזות מרובות והלימודים הופסקו. אנחנו עזרנו בכל מה שיכולנו

במה שנדרש. היו הרבה ניסים במלחמה הזאת, שגרמו לכך שבמרבית המקרים לא נהרגו אנשים בשכונה שלנו, למרות שהיו פגיעות ישירות בבתים. אחי הגדול היה בהגנה ושבר את הרגל ובגלל העומס בבתי החולים במלחמה לא טופל שם, אלא טופל בבית על ידי מטפל טבעי, שמסתבר שגרם אף ליותר נזק... עקב כך הוא סבל מצליעה וכאבים ברגל כל חייו.

אריה שורק (סטריקו): צעיר מקודמיו לפחות ב-10 שנים. חוויותיו מירושלים הם מ-1967: התגייסתי לנחל. קיבלתי קיטבק עם 2 חליפות א'. חליפה אחת, ביקשו שלא נלבש ונשמור אותה למצעד בירושלים ביום העצמאות. לקחו אותנו לקיבוץ עין שמר, ללמוד לצעוד שמאל ימין ולשיר שירי לכת, ואכן ביום העצמאות 1967 צעדנו ושרנו: "עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים", לקול תופים, כשאמיתי הקטן היה בן המתופפים.

העיר העתיקה וגם הדרך להר הצופים שוחררו ב-1967.
רשמה טובה'לה

אני אכיל

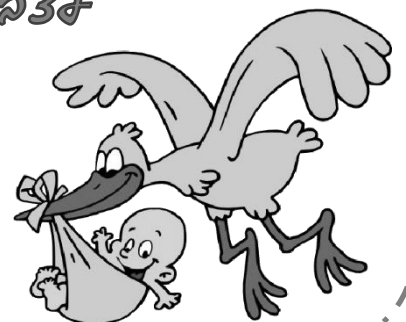
שלום לכולם,
בעלון הקודם, במסגרת עדכון משולחנה של מנהלת מש"א, ציינתי כי שופרו תנאיהם של עובדי הסיעוד. חשוב לי לציין כי המהלך היה בשת"פ מלא ובהובלתה של לנה קוברסקי, אשר דואגת לרווחתם של העובדים מידי יום. אני מודה על שיתוף הפעולה ועל התקשורת הטובה. רק כך ניתן להגיע לתוצאות.
איילת ויצמן מנהלת משאבי אנוש

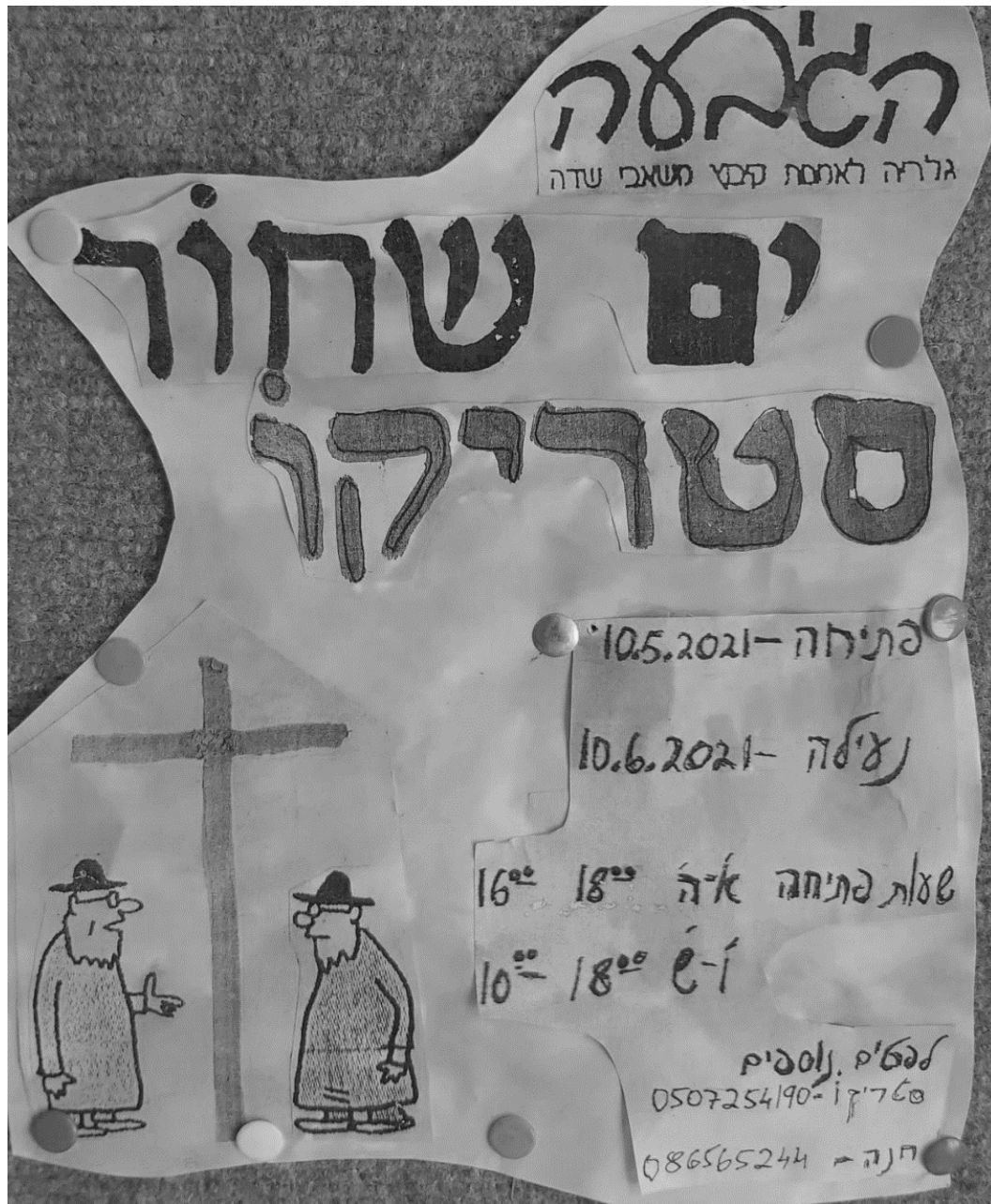
אני אכיל וספא פרכות

אצביקה ודורית צובדיה והמשפחה

אהודת הנכד, בן ארנו ואלי

בית אכיל עדה

בשבת, 22.5 בשעה 8:05 בבוקר לאחר החדשות, ברשת ב' בתוכניתו של יצחק נוי, יערך דיון על הפילוג בקיבוץ המאוחד במלאת שבעים שנה להתרחשותו.

ישתתפו בדיון:

אורי יזהר שהיה בקיבוץ שהתפלג (גבעת חיים), ד"ר ברוך כנרי ממחנים שערך סמינר על הפילוג, וד"ר יוסי אסף מבית השיטה שכתב דוקטורט על ההתפתחויות שהובילו לפילוג.

כולם וכולן מוזמנים להאזין.

אירועים רבים התרחשו ועדיין מתרחשים במדינתנו הקטנה, בקצב מסחרר. בל"ג בעומר במשק נחגג החג בלימנים עם מדורה וכיבוד. ובאותו הלילה בהר מירון בל"ג בעומר החגיגה הפכה לאסון שבו פצועים והרוגים. מי אשם, איך קרה ש...?

ביום ירושלים הפך ליום שבו נפתח מבצע "שומר החומות". וכך חלפו להם השקט והאופטימיות של סוף ימי הקורונה אנחנו כנראה כבר לקראת סוף המבצע הצבאי במהלכו עזה הופגזה על ידנו בתגובה לרקטות הרבות שכוונו כמעט לכל רחבי המדינה רבים למרכז הארץ ואצלנו (טפו, טפו, טפו) ברמת נגב שקט ואפילו חג שבועות נחגג ברובו.

האירועים האלימים שהתפרצו בכל הארץ בין ערבים ישראלים ליהודים לא פסחו עלינו, ואף בגלל החשש, בלילות היה ניתן להזמין ליווי צבאי לנוסעים בין רמת חובב למועצה.

למרבה המזל, השפיות החלה לחזור לאיזור, ובפעילות משותפת בן תושבי המועצה והבדואים הוחלט להפסיק את האלימות. התקיימה הפגנה של אנשי המועצה עם תושבי ביר הדאג' בה השתתפו כמה מאות אנשים, המסר בה היה, שאנחנו לא מוכנים להיות אויבים ולא ניתן לקיצונים להרוס זאת.

היה מאד מרגש והיתה תחושת תקווה, למרות שיום אחר כך התברר שהמציאות לא פשוטה היו פעילויות עוינות ליד רתמים ואשלים. אך מאז אותו יום חזר השקט לאזורינו ושוב נוסעים חופשי בכבישים.

משפחות מעוטף עזה מתארחות במשק -הגיעו לנוח קצת מהרקטות והלחץ.

בכניסה למשק הכיכר תופסת צורה וצבע, צמחים נשתלו....

שבת שלום משאבי שדה

סוף שבוע שקט ורגוע לכל מדינת ישראל